

ປະຫວັດທິຖືກຊ່ອນເຮັດຂອງຂໍ້ສັບ - ເລກທີຊາວ

ວິບັດຄັ້ງທີສອງ - ພາກທີ໒ - ເອເຊກຽນ

Jeff Pippenger

2026-07-29

ເປັນຄວາມເຂົ້າໃຈຕາມພຣະຄຳພີທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ທຸກຄົນຮູ້ວ່າ
ຜູ້ພະຍາກອນເອເຊກຽນມີອາຍຸສາມສິບປີໃນຂັ້ນຕົ້ນຂອງທ່ານ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສາມສິບ, ໃນເດືອນທີສີ່, ໃນວັນທີຫ້ອງເດືອນ,
ເມື່ອຂ້າງອ້ອມຢູ່ກັບມາກາງພວກເຊຍເປັນຢູຣົມແມ່ນ້ຳເຄບາ, ພາສະຫວັນໄດ້ຖືກເປີດອອກ,
ແລະຂ້າງອ້ອມໄດ້ເຫັນນິມິດຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນວັນທີຫ້ອງເດືອນ,
ຊຶ່ງເປັນປີທີຫ້ອງການຖືກກວາດເປັນເຊຍຂອງກະສັດເຢຣູຊາລາມ,
ພຣະວິຈານຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາເຖິງເອເຊກຽນປະໂລຫິດ, ບຸດຂອງບູຊາ, ຢ່າງແນ່ນອນ,
ໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄັນເດຍ ຮົມແມ່ນ້ຳເຄບາ; ແລະພຣະຫັດຂອງພຣະຢາເວໄດ້ຢູ່ເໜືອທ່ານທົນ. ເອເຊກຽນ 1:1-3.

ບາງຄົນເຊື່ອວ່າ "ປີທີສາມສິບ" ນັ້ນອີງຕາມວົງຈອນປີຍຸບົລິທີ່ສະເພາະໜຶ່ງ
ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນສະໄໝຂອງກະສັດໂຢຊີຢາ ແລະສິ້ນສຸດລົງທີ່ຫີນງົ່ງຂອງບົດທິສີສິບ.

ໃນປີທີຊາວຫ້ອງການຖືກຈັບເປັນເຊຍຂອງພວກເຮົາ ໃນຕົ້ນປີໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນ
ໃນປີທີສິບສີ່ຫ້ອງຈາກທົນເຄອນນັ້ນຖືກຕີທຳລາຍ ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນ
ພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະຖິດເໜືອຂ້າງພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ນຳຂ້າງພຣະເຈົ້າໄປທົນ. ເອເຊກຽນ 40:1.

ນັກຄຳນວນລຳດັບເວລາຕາມພຣະຄຳພີກຳນົດວ່າ ຂໍ້ທິບຽງຂອງບົດທິສີສິບ ຕົງກັບວັນທີ 28 ເມສາ ຫຼື 22 ຕຸລາ
ປີ 573 ກ່ອນ ຄ.ສ. ບັນດາສາດສະດາທຸກຄົນລ້ວນຊື່ໄປເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍ ດັ່ງນັ້ນ ວັນທີຕົກໃນລະດູໃບໄມ້ຫຼົ້ມຄື 22
ຕຸລາ ປີ 573 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຈຶ່ງເປັນວັນ omega ຂອງເສັ້ນໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນຫາສິບປີກ່ອນໜ້ານັ້ນ
ໃນເຫດການທິຖືກເອີ້ນວ່າ "ບັດສະຄາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງໂຢຊີຢາ" ໃນວັນທີ 5 ພຶດສະພາ ປີ 622 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ເລກສາມສິບເປັນສັນຍະລັກຂອງບັນດາປະໂຫິດ ຜູ້ຊົງຕ້ອງມີອາຍຸສາມສິບປີເມື່ອເລີ່ມເຂົ້າຮັບໃຊ້.
ບ່ອນຂໍ້ທິບຽງຫາຂໍ້ທິສາມຂອງ Ezekiel ບົດທີ 1 ຈະກຳລັງລະບຸວ່າ Ezekiel ມີອາຍຸສາມສິບປີ,
ຫຼືເປັນພຽງສັນຍະລັກຂອງປະໂຫິດ ທ່ານກໍຈະຖືກນຳສະເໜີໃນຖານະຜູ້ມີອາຍຸສາມສິບປີເຊັ່ນກັນ.
ຖ້າສາມສິບປີໃນຂໍ້ທີ 1 ເປັນດັ່ງທີ່ຄົນອື່ນເຊື່ອກັນ; ໝາຍເຖິງປີທີສາມສິບນັບແຕ່ບັດສະຄາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ
Josiah ໃນປີ 622 BC, ນັ້ນກໍຄືທາງຄຳພະຍາກອນກໍຍັງຄົງເໝືອນເດີມ.

ໂຢຊີຢາຫມາຍຄວາມວ່າ "ຮາກຖານ," ແລະບັດສະຄາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງທ່ານໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຍຸກຍຸບົລິໜຶ່ງ
ຊຶ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ 22 ເດືອນຕຸລາ ໃນວັນແຫ່ງການລົບມົນທົນ ປີ 573 ກ່ອນ ຄ.ສ. "ເສັ້ນຍຸບົລິ"
ຈາກໂຢຊີຢາເຖິງວັນທີ 22 ເດືອນຕຸລາ ສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດສາດຈາກ 1840 ຫາ 1844. ຮາກຖານຂອງປີ
1840 ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍກະສັດໂຢຊີຢາ ແລະຍັງໂດຍ Josiah Litch ອີກດ້ວຍ. ວັນທີ 22 ເດືອນຕຸລາ
ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສຽງແກເຂົ້າຂອງແກຍຸບົລິທິຖືກເປົ່າ
ຄວບຄູ່ກັບແກເຂົ້າຂອງວັນແຫ່ງການລົບມົນທົນ.

ແລະເຈົ້າຈົງນັບສະບາໂຕແຫ່ງປີທັງເຈັດຄັ້ງສຳລັບຕົນ, ຄືເຈັດເທື່ອງ ລະເຈັດປີ;
ແລະໄລຍະແຫ່ງສະບາໂຕຂອງປີທັງເຈັດນັ້ນຈະເປັນສີສິບເກົ້າປີສຳລັບເຈົ້າ.
ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ເປົ່າແກຮຽງແຫ່ງຍຸບົລິໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນທີເຈັດ; ໃນວັນລົບມົນທົນ

ພວກເຈົ້າຈົງໃຫ້ສັງຄົມແກ້ໄຂໄປທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງພວກເຈົ້າ. ພວກເລວີ 25:8, 9.

ເອເຊກຽນຖືກຈັດວາງຢູ່ພາຍໃນເສັ້ນຢູບວິຈາກກະສັດໂຢຊີຢາໄປຮອດວັນທີ 22 ຕຸລາ, ເສັ້ນໜຶ່ງທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ໜຶ່ງແລະອົງທີ່ສອງໃນພຣະນິມົດບົດທີ 10 ຕັ້ງແຕ່ປີ 1840 ຈົນເຖິງ 1844. ເອເຊກຽນເປັນຕົວແທນຂອງພວກມົນເລີໂຣດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ໜຶ່ງແລະອົງທີ່ສອງ ແລະຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ. ເອເຊກຽນເປັນຕົວແທນຂອງຖານະປະໂລຫິດຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນ, ແຕ່ຄຸນລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນອັນເປັນຫຼັກຂອງເຂົາ ຄືເຂົາເປັນຜູ້ພະຍາກອນ.

ສາດສະດາພະຍາກອນ, ປະໂລຫິດ ແລະ ກະສັດ

ມີບຸກຄົນສາມຄົນໃນພຣະຄຳພີເລີມຮັບໃຊ້ເມືອງອາຢຊາມສົບປີ. ຄຽງຄູ່ກັບເອເຊກຽນນັ້ນ ຍັງມີດາວິດ ແລະ ໂຢເຊບ. ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາທຸກຄົນເລີມຮັບໃຊ້ເມືອງອາຢຊາມສົບປີ ພວກເຂົາທຸກຄົນຈຶ່ງເປັນບຸໂຣຫິດ. ດາວິດເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງກະສັດ, ໂຢເຊບເປັນບຸໂຣຫິດ ແລະ ເອເຊກຽນເປັນສາດສະດາ ໃນອານາຈັກແຫ່ງພຣະສີອິຣິຊາມປະການ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ສາດສະດາ ບຸໂຣຫິດ ແລະ ກະສັດ.

ແນວໃດກໍຕາມພົວພັນກັບອາດນຳໃຊ້ຜູ້ພະຍາກອນເອເຊກຽນເປັນສັນຍາລັກ, ທ່ານເປັນປະໂລຫິດ, ແລະເມື່ອນຳມາປະຍຸກຕາມແນວເສັ້ນຂອງບົດວິຈາກໂຢຊີຢາໄປຫາວັນທີ 22 ຕຸລາ, ເອເຊກຽນແມ່ນປະໂລຫິດ ຜູ້ທີ່ຈະເປັນຕົວແທນຂອງປະໂລຫິດຄົນໜຶ່ງໃນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກແບບຢ່າງໄວ້ໃດຍປະຫວັດສາດຈາກປີ 1840 ຫາ 1844 ແລະຈາກກະສັດໂຢຊີຢາເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ, 573 BC.

ຊາວສອງ

ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ເອເຊກຽນໄດ້ປະກາດພຣະຄຳເປັນເວລາຊາວສອງປີ. "ຊາວສອງ" ເປັນສັນຍາລັກຂອງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນທຸງສັນຍາຂອງພຣະພາບພຣະເຈົ້າທີ່ຮ່ວມປະສານກັບມະນຸດຊາດ. ໃນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກນຳສະເໜີຈາກບັດສະຣາຂອງໂຢຊີຢາໄປຈົນເຖິງການສະຫຼອງຢູບວິຂອງວັນທີ 22 ຕຸລາໃນບົດທີສີ່ສິບ, ບັດສະຣາຂອງໂຢຊີຢາເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງພາລະກິດຂອງ Josiah Litch ໃນປີ 1838 ແລະ 1840. ພາລະກິດນັ້ນແມ່ນການນຳສະເໜີຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາຂອງວິບັດທີ່ໜຶ່ງ ແລະ ວິບັດທີ່ສອງ. ບັດນີ້ຈຶ່ງສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າ ຄຳພະຍາກອນເລື່ອງວິບັດທີ່ໜຶ່ງ ແລະ ວິບັດທີ່ສອງນັ້ນ ມີຂອບເຂດກວ້າງໃຫຍ່ຫຼາຍກວ່າພົວພັນກັບຜູ້ບຸກເບີກໄດ້ຕະຫຼອດ.

ເອເຊກຽນ ໃນຖານະເປັນຜູ້ພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີໄດ້ລະບຸວັນເວລາຢ່າງຈຳເພາະໃນບົດຂຽນຂອງທ່ານ ຫຼາຍກວ່າຜູ້ຂຽນຄົນໃດໆ ໃນພຣະຄຳພີ.

ເອເຊກຽນແມ່ນໂອເມກາຂອງຫຼັກການທີ່ວ່າໜຶ່ງມີເທົ່າກັບໜຶ່ງປີໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ. ໃນພຣະທຳກັນດານວິຖີ, ການກ່າວເຖິງເປັນອັນດັບຕົ້ນ ຫຼືອັນຟາ ຂອງຫຼັກການວັນ-ປີນັ້ນ ໄດ້ຖືກສະແດງອອກໃນການກະບົດຄັ້ງທຳອິດທີ່ກາດດ ຊຶ່ງໄດ້ນຳມາສູ່ການພະແນກຈອນຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານເປັນເວລາສີ່ສິບປີ. ສ່ວນການກະບົດຄັ້ງສຸດທ້າຍ ຫຼືໂອເມກາ ນັ້ນ ເອເຊກຽນໄດ້ເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນບົດທີສີ່ ເມື່ອນະຄອນເຢຣູຊາເລີ້ມຖືກທຳລາຍ.

ອານຟາ

ຕາມຈຳນວນມືພົວພັນກັບເຈົ້າໄດ້ໄປຮອດແນມແຜ່ນດິນນັ້ນ ຄືສີ່ສິບມື, ໜຶ່ງມືແທນໜຶ່ງປີ, ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງແບກຮັບຄວາມຊົ່ວຜິດຂອງຕົນເປັນເວລາສີ່ສິບປີ,

ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກການທົດຮົ່ມຖອນຄຳສັນຍາ. ເຮົາຄືພຣະຍາເວໄດ້ກ່າວແລ້ວ;
ເຮົາຈະກະທຳສິ່ງນຶ່ງຢ່າງແນ່ນອນແກ່ຊຸມຊົນຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດນີ້ ທີ່ໄດ້ຊຸມນຸມກັນຕໍ່ຕ້ານເຮົາ:
ໃນຖິ່ນກັນດານນີ້ ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍສົນ ແລະທຶນພວກເຂົາຈະຕາຍ. ຈຳນວນ 14:34, 35.

ໂອເມກາ

ເຈົ້າຈົນນອນຕະແຄງຊ້າຍຂອງເຈົ້າດ້ວຍ, ແລະວາງຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງວົງວານອົດສະຣາເອນໄວ້ເທິງນັ້ນ;
ຕາມຈຳນວນມືທີ່ເຈົ້າຈະນອນຢູ່ເທິງນັ້ນ ເຈົ້າຈະຮັບແບກຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາ.
ເພາະເຮົາໄດ້ກຳນົດປິດເຫຼັກຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາໄວ້ເທິງເຈົ້າ ຕາມຈຳນວນມື, ຄືສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບມື້.
ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະຮັບແບກຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງວົງວານອົດສະຣາເອນ.
ແລະເມື່ອເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ວັນເຫຼັກນັ້ນຄົບແລ້ວ, ຈົນນອນຕະແຄງຂວາອີກຄັ້ງໜຶ່ງ,
ແລະເຈົ້າຈະຮັບແບກຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງວົງວານຢູດາສີສິບມື້. ເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ເຈົ້າໜຶ່ງມື້ແທນໜຶ່ງປີ.
ເພາະສະນັ້ນ ເຈົ້າຈົງໜ້າຂອງເຈົ້າໄປສູ່ການລ້ອມເມືອງເຢຣູຊາເລັມ,
ແລະໃຫ້ແຂນຂອງເຈົ້າຖືກເປີດເຜີຍ, ແລະເຈົ້າຈົງພະຍາກອນຕໍ່ຕ້ານເມືອງນັ້ນ. ເອເຊກຽນ 4:4–7.

ກາເດັດ ແລະ ການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ ເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດອັນເປັນອາລະຟາ ແລະ ໂອເມກາ
ອັນເປັນຕົວແທນຂອງຫຼັກການ "ໜຶ່ງວັນເທົ່າກັບໜຶ່ງປີ". ຫຼັກການ "ໜຶ່ງວັນເທົ່າກັບໜຶ່ງປີ"
ເປັນກົດຫຼັກສຳຄັນຂອງພວກມັນເລີ່ມໃນປີ 1840 ຫາ 1844
ດັ່ງທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເຫັນເປັນແບບຢ່າງໃນເສັ້ນຢູບວິດີຂອງກະສັດໂຢຊີຢາ ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ.
ເອເຊກຽນໄດ້ນຳສະເໜີວັນທີ່ຕ່າງໆ ຫຼາຍກວ່າຜູ້ພະຍາກອນຄົນໃດໆ.
ພາຍໃນການກຳນົດວັນທີ່ຂອງເອເຊກຽນນັ້ນ, ເສັ້ນຂອງຢູບວິດີໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້,
ໂດຍເຊື່ອມພະຍານຂອງເອເຊກຽນເຂົ້າກັບປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ອົງທີສອງໂດຍກົງ, ແລະ
ຕ່ຳລາກນັ້ນ ກັບປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.

ຄຽງຄູ່ກັບ "ເສັ້ນຢູບວິດີ" ເອເຊກຽນນອນຕະແຄງຂ້າງໜຶ່ງຂອງຕົນສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບວັນ,
ແລ້ວຈົນນອນຕະແຄງອີກຂ້າງໜຶ່ງສີ່ສິບວັນ. "ສີ່ຮ້ອຍສາມສິບ"
ເປັນສັນຍາລັກຂອງພັນທະສັນຍາເກົ່າແລະພັນທະສັນຍາໃໝ່,
ເພາະຄຳສັນຍາແຫ່ງພັນທະສັນຍາທຳອິດອົງປະທານແກ່ອາບຣາມເລື່ອງການເປັນຊະເລີຍຢູ່ໃນເອຢິບສີ່ຮ້ອຍປີ
ໄດ້ພົບພະຍານທີ່ສອງອີກສາມສິບປີໃນອັກຄະສາວົກໂບໂລ. ຮ່ວມກັນແລ້ວ ອາບຣາມ, (ພາຍຫຼັງແມ່ນ
ອັບຣາຮາມ) ແຫ່ງ 'ຂອງເກົ່າ' ແລະ ຊາອູນ, (ພາຍຫຼັງແມ່ນ ໂບໂລ) ແຫ່ງ 'ຂອງໃໝ່' ໄດ້ຮ່ວມພະຍານຂອງພວກ
ເຂົາເພື່ອສະຖາປະນາສີ່ຮ້ອຍສາມສິບປີໃຫ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງພັນທະສັນຍານິ້ວນດອນ. "ສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບວັນ"
"ເຈົ້າຈະຕ້ອງແບກຮັບຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງວົງວານອົດສະຣາເອນ." "ແລະ"
"ເຈົ້າຈະຕ້ອງແບກຮັບຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງວົງວານຢູດາສີ່ສິບວັນ." ຮ່ວມກັນແລ້ວ
ຂ້າງຂວາແລະຂ້າງຊ້າຍເທົ່າກັບອາບຣາມແລະໂບໂລ.

ພັນທະສັນຍາໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງພື້ນຖານແຫ່ງການເຊື່ອຟັງ ຫຼືການບໍ່ເຊື່ອຟັງສະເໝີ—ຊີວິດ ຫຼືຄວາມຕາຍ.
ຫຼັກການວັນເທົ່າກັບປີໃນປະຫວັດສາດ Millerite ເປັນປະເດັນແຫ່ງຊີວິດ ຫຼືຄວາມຕາຍ, ແລະ
ປະຫວັດສາດນັ້ນໄດ້ຖືກປະກາດໂດຍທູດສະຫວັນອົງທຳອິດວ່າເປັນຂ່າວປະເສີດນິ້ວນດອນ. "ຂ່າວປະເສີດ"
ເປັນປະເດັນແຫ່ງຊີວິດ ຫຼືຄວາມຕາຍ, ແລະ ປະເດັນທີ່ສອບແຫ່ງຊີວິດ ຫຼືຄວາມຕາຍໃນປະຫວັດສາດ
Millerite ຖືກກຳນົດໄວ້ພາຍໃນບົດບົດຂອງຫຼັກການທີ່ວັນໜຶ່ງເທົ່າກັບປີໜຶ່ງ.
ຄຳພະຍາກອນທີ່ເປັນພະລັງແກ່ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ຄື
ຄຳພະຍາກອນເລື່ອງສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບເອັດປີ ແລະ ສິບຫ້າວັນຂອງວິບັດທີສອງ.
ພາຍໃນສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບວັນທີ່ເອເຊກຽນນອນຕະແຄງຊ້າຍຂອງຕົນນັ້ນ
ມີພາບປຽບຂອງຄຳພະຍາກອນເວລາສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບເອັດປີ ແລະ ສິບຫ້າວັນຂອງວິບັດທີສອງ.

ການແບ່ງແຍກຄຳພະຍາກອນຢ່າງຖືກຕ້ອງຈຳເປັນຕ້ອງອາໄສການຈຳແນກຜ່າຍຄຳພະຍາກອນ, ແຕ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນຫຍັງນ້ອຍໄປກວ່າພຣະລາຊກິດທິດຳເນີນຕາຍຂອງສົງໂຕແຫ່ງຜົນຢູດາ ໃນການເປີດຜະນຶກຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທຸງຄືນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຢືນຢັນວ່າ ເອເຊກຽນຈຳເປັນຕ້ອງຖືກພິຈາລະນາເປັນສັນຍາລັກຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສະໜິນສີພັນ, ແຕ່ໂດຍຫຼັກແລ້ວແມ່ນເປັນສັນຍາລັກຂອງຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ບໍ່ວ່າຈະຖືກສະແດງເປັນການປະກົດຂອງຜູ້ພະຍາກອນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຫຼືເປັນການປະກົດຂອງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຜູ້ເຂົ້າໃຈຫຼັກການຂອງວິທີການ "ບັນທັດເທິງບັນທັດ".

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຢືນຢັນວ່າ ແສງສະຫວ່າງທິວເຊກຽນມີຄຳພະຍາກອນເລື່ອງສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບເອັດປີ ແລະ ສິບຫ້າວັນ ສອດຄ່ອງກັບຊາຍຜູ້ໂປ່ງປັດຜຸ່ນທີ່ຖືມອນຄະນະນະລົງໃນຫົບໃບໃຫຍ່.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຢືນຢັນວ່າ ແສງສະຫວ່າງຈາກເອເຊກຽນເປັນອົງປະກອບອັນຈຳເປັນຂອງຂ່າວສານຫຼິ້ນຍອດ ເມື່ອພຣະວິຫານໄດ້ຮັບການສຳເລັດ.

ເອເຊກຽນຢູ່ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ ໃນຂັ້ນໜຶ່ງຂອງບົດທຣີສິບ, ແລະຢູ່ຫຼິ້ນເຊ່ນນິມິດເລື່ອງພຣະວິຫານໃນອະນາຄົດໄດ້ຖືກປະທານແກ່ເອເຊກຽນ. ພຣະວິຫານນັ້ນແມ່ນພຣະວິຫານຂອງຄົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສະໜິນສີພັນ, ຊຶ່ງເອເຊກຽນເປັນສັນຍາລັກຂອງຈຳນວນນັ້ນ. ກຸ່ມນັ້ນຈະໄດ້ຜ່ານການທົດສອບສອງຢ່າງກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະເຂົ້າເຖິງການທົດສອບທຶນສາມ ແລະເປັນການທົດສອບຊື່ຂາດ. ເອເຊກຽນຖືກນຳສະແດງວ່າໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງຂອງທ່ານໃນພຣະວິຫານ, ແລະດັ່ງນັ້ນຄວາມສະຫວ່າງທີ່ທ່ານສ່ອງອອກມາໃນຖານະສັນຍາລັກ ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມສະຫວ່າງທີ່ມາເຖິງເມື່ອປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບການຕື່ນເຕັ້ນບົດທຣີສິບ.

ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກນັ້ນ ຈະຖືກເປີດຜະນຶກຂຶ້ນກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະປິດລົງພຽງເລັກນ້ອຍ.

ແລະທ່ານນັ້ນກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຢ່າປະທັບຕາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນໜັງສືນີ້ໄວ້; ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ຊອບທຳຕາຍໄປ; ແລະຜູ້ທີ່ເປືອນມົນ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປືອນມົນຕາຍໄປ; ແລະຜູ້ທີ່ຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຊອບທຳຕາຍໄປ; ແລະຜູ້ທີ່ບໍລິສຸດ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍລິສຸດຕາຍໄປ. ພຣະນິມິດ 22:10, 11.

"ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ" ກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະສິ້ນສຸດລົງໃນຂັ້ນສິບເອັດ, ແລະດັ່ງນັ້ນ ພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດຈຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລານັ້ນ, ເພາະວ່າ "ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ."

ການສຳແດງແຈ້ງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ເພື່ອຈະຊົງສຳແດງແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເຖິງເຫດການທັງຫລາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ລຳ; ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງມາ ແລະສຳແດງໝາຍນັ້ນແກ່ໃຢຮັນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ: ຜູ້ຊົງໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຖິງຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະເຖິງສົງທັງບວງທີ່ລາວໄດ້ເຫັນ. ຜູ້ທີ່ອ່ານ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ ແລະຮັກສາສົງທັງຫລາຍທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ ກໍເປັນສຸກ: ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ພຣະນິມິດ 1:1-3.

ເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາສຳລັບອັດເວັນຕົກຕົວນັ້ນທີ່ຈັດແຫ່ງລາໂອດີເຊຍສິນສຸດລົງໃນເວລາທີ່ມີກິດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະໃນພຣະທຳເອເຊກຽນບົດທີ 9 ອັດເວັນຕົກຕົກຖືກນຳສະເໜີເປັນເຢຣູຊາເລັມ. ທີນັ້ນ ຜູ້ທີ່ຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໂຫ້ເນື່ອງດ້ວຍສົງຄວາມນຳກຽດຊົງທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ກະທຳຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ

ແລະໃນຄຣິສຕະຈັກ ຈະໄດ້ຮັບຕາປະທັບ. ການປະທັບຕາເກີດຂຶ້ນເມື່ອລົມຈາກທິດຕາເວັນອອກແຫ່ງອິດສະລາມ ກຳລັງຍົວະໃຫ້ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍເກີດຄວາມໂກດແຄ້ນ, ກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາຈະສົນສຸດລົງພຽງເລັກນ້ອຍ. ໃນພຣະທຳເອເຊກຽນບົດທີ 8 ສີຊີວອາຍຸຂອງອັດເວັນຕົວຕິດໄດ້ມາເຖິງບົດສະຫຼຸບ ໂດຍທີ່ຊີວອາຍຸທີ່ສື່ຖືກເປັນສັນຍະລັກໂດຍຜູ້ກຳລັງອາວຸຫັດທັງສອງທັງມີການບວດວາງອາທິດ.

ນິມິດນັ້ນໄດ້ຖືກປະທານໃນລັກສະນະສັນຍາລັກໜຶ່ງວັນກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ຫຼັກອັນການສົນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຫົກ, ຫົກ, ຫົກ.

ແລະເຫດການກ່າວເກີດຂຶ້ນໃນປີທີຫົກ, ໃນເດືອນທີຫົກ, ໃນວັນທີຫ້າຂອງເດືອນນັ້ນ, ເມື່ອຂ້າງອ້ອມນັ້ນຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຂ້າງອ້ອມ ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າຂອງຢູດານຢູ່ຕ່າງໆຂ້າງອ້ອມ, ພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢາເວກລົງມາເທິງຂ້າງອ້ອມຢູ່ນັ້ນ. ແລ້ວຂ້າງອ້ອມກໍເບິ່ງ, ແລະເຫັນລັກສະນະໜຶ່ງດັ່ງຮູບຮ່າງຂອງໄຟ:
ຈາກຮູບລັກສະນະແຫ່ງບັນເທົາຂອງພຣະອົງລົງມາຂ້າງລຸ່ມເປັນໄຟ;
ແລະຈາກບັນເທົາຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໄປຂ້າງເທິງ ເປັນດັ່ງຮູບລັກສະນະແຫ່ງຄວາມເຈດີຈ້າ, ດັ່ງສີຂອງອຳພັນ.
ແລະພຣະອົງກໍຍື່ນຮູບຮ່າງແຫ່ງມືອອກມາ,
ແລະຈັບຂ້າງອ້ອມໂດຍປອຍຜົມສ່ວນໜຶ່ງຂອງສີຂອງຂ້າງອ້ອມ;
ແລະພຣະອົງຍາມໄດ້ຍົກຂ້າງອ້ອມຂຶ້ນລະຫວ່າງແຜ່ນດິນໂລກແລະຟ້າສະຫວັນ,
ແລະນຳຂ້າງອ້ອມໄປໃນນິມິດຂອງພຣະເຈົ້າຍິ່ງເຢຣຸຊາເລມ,
ເຖິງປະຕູແຫ່ງປະຕູຊັ້ນໃນທີ່ຫິນໜ້າໄປທາງທິດເຫນືອ; ບ່ອນທີ່ຕັ້ງຂອງຮູບເຄົາລົບແຫ່ງຄວາມຫຼົງຫວັງ,
ຊຶ່ງຍົວະໃຫ້ເກີດຄວາມຫຼົງຫວັງ. ແລະເບິ່ງເຖິງ, ພຣະສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສະຣາເອນກຢູ່ນັ້ນ,
ຕາມນິມິດທີ່ຂ້າງອ້ອມໄດ້ເຫັນໃນທົ່ງພຽງ. ເອເຊກຽນ 8:1-4.

ນິມິດໃນປີທີຫົກ ເດືອນທີຫົກ ແລະ ວັນທີຫ້າ ໄດ້ມາເຖິງກ່ອນ “666” ພໍດີ, ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເມື່ອເວລາແຫ່ງການທົດລອງໄດ້ບົດລົງສຳລັບອັດເວັນຕົວຕິດແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ. ນິມິດນັ້ນເປັນ “ຕາມນິມິດ” ທີ່ ເອເຊກຽນ “ໄດ້ເຫັນໃນທົ່ງພຽງ.” ນິມິດທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນໃນທົ່ງພຽງນັ້ນ ຖືກພົບເຫັນກ່ອນໜ້ານີ້ໃນບົດທຳອິດ.

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍລຸກຂຶ້ນ ແລະອອກໄປສູ່ທົ່ງຮາບ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບຢູ່ນັ້ນ,
ເໝືອນດັ່ງພຣະສະຫງ່າລາສີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທີ່ແມ່ນ້ຳເຄບາ; ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍຊົມໝັ້ນລົງ. ເອເຊກຽນ 3:23.

ນິມິດເລື່ອງ “ທົ່ງພຽງ” ຊຶ່ງເປັນນິມິດໃນປີທີຫົກ ເດືອນທີຫົກ ແລະ ວັນທີຫ້າ ນັ້ນ ແມ່ນນິມິດທີ່ເອເຊກຽນໄດ້ເຫັນມາແຕ່ກ່ອນທີ່ແມ່ນ້ຳເຄບາ.

ແລະເຫດການກ່າວເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສາມສິບ, ໃນເດືອນທີສິບ, ໃນວັນທີຫ້າຂອງເດືອນ,
ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ທ່າມກາງພວກເຊຍໂດຍແມ່ນ້ຳເຄບາ, ຟ້າສະຫວັນກໍໄດ້ຖືກເປີດອອກ
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນິມິດທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ເອເຊກຽນ 1:1.

“ນິມິດຂອງພຣະເຈົ້າ” ທີ່ເອເຊກຽນ “ໄດ້ເຫັນ” ຢູ່ແມ່ນ້ຳເຄບານັ້ນ ແມ່ນນິມິດແຫ່ງທົ່ງພຽງ ຊຶ່ງກໍແມ່ນນິມິດໃນເອເຊກຽນບົດ 8 ຫາ 11 ດ້ວຍ.
ນິມິດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກສະແດງຂຶ້ນໃນບໍລິບົດທີ່ເອເຊກຽນກຳລັງເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ນິມິດກະຈົກສ່ອງ “marah” ໃນບົດ 10 ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ. ເອເຊກຽນເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ ມີສ່ວນໃນແສງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ເຜ່ອກມາຈາກສະຖານບໍລິສຸດທິສຸດ ໃນຂະນະທີ່ພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດຖືກນຳອອກມາ ກ່ອນການປິດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນຈະສົນສຸດລົງ.

ເມື່ອພວກເຮົາລະບຸເສັ້ນຢູບໂລຂອງກະສັດໂຢສຢາທິລົມຕົ້ນດ້ວຍບັດສະຄາ ແລະ ສັນຊຸດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ, ພວກເຮົາກຳລັງລະບຸສັນຍາລັກຂອງເທດສະການລະດູບ່ວງ ແລະ ເທດສະການລະດູໃບໄມ້ລົ້ນຕາມທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ໃນ ພຣະທຳເລວີບົດທີ 40 ສາມ. ໃນທຶນນີ້ ເທດສະການລະດູບ່ວງ ແລະ ເທດສະການລະດູໃບໄມ້ລົ້ນ ຖືກວາງໄວ້ຜ່າຍລະຊາວສອງຂັ້ນ, ເຫມືອນດັ່ງທີ່ພັນທະກົດຂອງເອເຊກຽນມີເວລາຊາວສອງປີ. ການຈັດໃຫ້ເອເຊກຽນຢູ່ໃນປີທີສາມສົບຂອງເສັ້ນຢູບໂລ ເຮັດໃຫ້ການເກດຂອງເອເຊກຽນສອດຄ່ອງກັບການຟື້ນຟູຂອງໂຢສຢາ. ຖ້າລາວມີອາຍຸສາມສົບປີໃນປີທີສາມສົບຂອງວົງຈອນຢູບໂລ, ເຊັ່ນນັ້ນ ເອເຊກຽນກໍຈະໄດ້ເກດໃນເວລາການປະຕິຮູບຂອງໂຢສຢາ.

ເອເຊກຽນເປັນສັນຍາລັກຂອງຜູ້ທີ່ໂດຍຄວາມເຊື່ອໄດ້ເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດ. ເມື່ອເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນແລ້ວ ເຂົາເຫັນລັບຢູ່ພາຍໃນລັກຊັງເປັນຕົວແທນຂອງການປະສານກັນອັນສັບຊ້ອນຂອງປະຕິສຳພັນຂອງມະນຸດ. ດັ່ງເຊັນດຽວກັບໂຢຮັນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 31, ເອເຊກຽນເປັນຕົວແທນຂອງພວກ Millerites, ແຕ່ໂດຍກົງຍິ່ງກວ່ານັ້ນແມ່ນໜຶ່ງແສນສະໜິນສີພັນຄົນ. ຄຳພະຍາກອນເວລາຄູ່ຂະໜານຂອງລາວ ສາມຮ້ອຍເກົ້າສົບເອັດປີ ແລະ ສົບຫ້ວັນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງ Laodicean Adventism ພ້ອມກັບການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ, ແລະມັນລວມເຖິງບົດສະນາຂອງສາມສົບແປດ ແລະ ສີ່ສົບ. ມັນລວມເຖິງສັນຍະລັກແຫ່ງສີ່ຮ້ອຍສາມສົບປີ.

ມັນລວມເອົາໄລຍະເວລາສີ່ປີທີ່ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍ 1333 ຫາ 1337, 1449 ຫາ 1453 ແລະ 1840 ຫາ 1844.

ພວກເຮົາຈະເລີ່ມຕົ້ນການພິຈາລະນາຂອງພວກເຮົາເກືອບເຖິງຫົວຂໍ້ອັນສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ໃນນິມົດທິປະທານແກ່ເອຊາຢາ, ແກ່ເອເຊກຽນ, ແລະແກ່ໂຢຮັນ, ພວກເຮົາເຫັນວ່າສະຫວັນມີຄວາມຜູກພັນຢ່າງໃກ້ຊິດພຽງໃດກັບເຫດການທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະການດູແລຂອງພຣະເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດສຳລັບບັນດາຜູ້ທີ່ຊີວິດພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ.” Testimonies, ເຫມືອ 5, 753.

“ພຣະຄຣິດເອງຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງພຣະວິຫານ. ເມື່ອພຣະອົງຈະຈາກມັນໄປ, ສະຫງ່າລາສີຂອງມັນກໍຈະຈາກໄປດ້ວຍ—ສະຫງ່າລາສີນັ້ນທີ່ເຄືອປະກົດໃນບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດເໜືອພຣະທັ້ງແຫ່ງພຣະກະລຸນາ, ບ່ອນທີ່ມະຫາປະໂຫຍດເຂົ້າໄປພຽງແຕ່ບໍລິເວນເທືອ, ໃນວັນໃຫຍ່ແຫ່ງການລົບລຸ້ນທົນບາບ, ພ້ອມດ້ວຍເລືອດຂອງເຄື່ອງບູຊາທີ່ຖືກຂ້າ (ອັນເປັນເງົາພາບຂອງພຣະໂລຫິດແຫ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກຫຼັ່ງອອກເພື່ອບາບຂອງໂລກ), ແລະໄດ້ປະພຶມມັນໃສ່ແທ່ນບູຊາ. ນີ້ແມ່ນເຊຄຣີນາ, ພະພັກທີ່ປະກົດໃຫ້ເຫັນຂອງພຣະເຢໂຮວາ.”

“ສະຫງ່າລາສີນີ້ແຫຼະທີ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ເອຊາຢາ, ເມື່ອທ່ານກ່າວວ່າ, ‘ໃນປີທີ່ກະສັດອຸດຊີຍາສິນພະຊົນຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບເທິງພະທັ້ງ, ສູງສົ່ງແລະຖືກຍົກຂຶ້ນໄວ້, ແລະຊາຍສະໄປຂອງພຣະອົງຕັ້ງພຣະວິຫານ’ [ເອຊາຢາ 6:1–8 quoted].” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1139.

ນິມົດທິປະທານແກ່ເອຊາຢາເປັນຕົວແທນສະພາບຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບສິດພິເສດໃນການເຫັນໂດຍຄວາມເຊື່ອເຖິງພາລະກົດທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ໃນພຣະວິຫານສະຫວັນ. “ແລະພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກເປີດຂຶ້ນໃນສະຫວັນ ແລະໄດ້ເຫັນຫົວແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະວິຫານນັ້ນ.” ເມື່ອພວກເຂົາເບິ່ງເຂົ້າໄປໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດ

ແລະເຫັນພາລະກົດຂອງພຣະຄຣິດໃນພຣະວິຫານສະຫວັນ, ພວກເຂົາກໍຮັບຮູ້ວ່າຕົນເປັນຊົນຊາດທີ່ມີຮິມຟີ
ປາກບໍ່ສະອາດ—ເປັນຊົນຊາດທີ່ມີຟີປາກຂອງເຂົາໄດ້ເວົ້າຄຳທີ່ໄຮ້ສາລະຢູ່ເລື້ອຍໆ,
ແລະບັນດາພອນສະຫວັນຂອງເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະນຳໃຊ້ເພື່ອພຣະສິດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ນັບວ່າສົມຄວນຢ່າງຍິ່ງທີ່ພວກເຂົາຈະສືບຕໍ່ ເມື່ອພວກເຂົານຳຄວາມອ່ອນແອແລະຄວາມບໍ່ສົມຄວນຂອງ
ຕົນໄປປຸງປຸງກັບຄວາມບໍລິສຸດແລະຄວາມງົດງາມເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະລັກສະນະອັນຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະຄຣິດ.
ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາ, ເຊັ່ນດຽວກັບເອຊາຢາ, ຍອມຮັບຄວາມປະທັບໃຈທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະສົງໃຫ້ຖືກປະທັບລົງໃນໃຈ,
ຖ້າພວກເຂົາຖອມຈິດວິນຍານຂອງຕົນລົງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ກໍຍັງມີຄວາມຫວັງສຳລັບພວກເຂົາ.
ຄັນທະນູແຫ່ງພຣະສັນຍາຢູ່ເໜືອພຣະບັນລັງ,
ແລະພາລະກົດທີ່ໄດ້ກະທຳແກ່ເອຊາຢານັ້ນຈະຖືກກະທຳໃນພວກເຂົາ.
ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຕອບສະໜອງຕໍ່ຄຳອະທິຖານທີ່ອອກມາຈາກໃຈທີ່ສຳນຶກຜິດ.

“ຈຸດປະສົງຂອງພຣະລາຊາກົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະອັນນຳຄຳລະວະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ຄືການຮວບຮວມຜ່ອນເຂົ້າໄວ້ໃນຍັງສະຫວັນ; ເພາະວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະຕົກໄປດ້ວຍພຣະສິດຂອງພຣະອົງ.
ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດທຳໃຈເມື່ອເຂົາເຫັນຄວາມອະທິຖານທີ່ແຜ່ຫຼາຍຢູ່
ແລະໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າທີ່ອອກມາຈາກຮົມປາກອັນບໍ່ສະອາດ.
ເມື່ອອຳນາດແຫ່ງຄວາມມັດຈັດຂະບວນຕໍ່ຕ້ານປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ;
ເມື່ອຊາຕານລະດົມກອງກຳລັງຂອງມັນເພື່ອການຕໍ່ສູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຄັ້ງສຸດທ້າຍ,
ແລະອຳນາດຂອງມັນເບີ້ຄວີວ່າຍິ່ງໃຫຍ່ແລະເກືອບຈະທົບທຶນບໍ່ໄດ້,
ການເຫັນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງເຖິງພຣະສິດອັນສະຫວັນ, ພຣະທັມອັນສູງສົ່ງແລະຖືກຍົກຂຶ້ນ,
ທີ່ຖືກໂຄ້ງຄຸມໄວ້ດ້ວຍຄັນທະນູແຫ່ງພຣະສັນຍາ, ຈະນຳຄວາມຊຸ່ໃຈ, ຄວາມໝັ້ນໃຈ, ແລະສັນຕິສຸກມາໃຫ້.”
Review and Herald, December 22, 1896.

ຢູ່ເທິງຝັ່ງແມ່ນ້ຳເຄບາ ເອເຊກຽນໄດ້ເຫັນລົມຫວນໜຶ່ງ ເບີ້ບານວ່າມາຈາກທິດເໜືອ
“ເປັນເມກໃຫຍ່ກ່ອນໜຶ່ງ ແລະມີໄຟມ້ວນຕົວຢູ່ໃນນັ້ນ ແລະມີຄວາມສະຫວ່າງຢູ່ຮອບມັນ
ແລະອອກມາຈາກທ່າມກາງນັ້ນບານສີອຳເພັນ.” ມີລັກສະນະອັນດັດກັນໄປມາ
ຖືກເຮັດໃຫ້ເຄື່ອນໄດຍສັດມີຊີວິດສີຕົວ. ສູງຂຶ້ນໄປເໜືອສົ່ງເຫຼົ້ານ້ຳໜັດ “ມີສິ່ງທີ່ຄ້າຍບັນລັງ
ດັ່ງລັກສະນະຂອງຫີນໄຟລົງ: ແລະເທິງສິ່ງທີ່ຄ້າຍບັນລັງນັ້ນ ມີສິ່ງທີ່ຄ້າຍດັ່ງລັກສະນະຂອງມະນຸດຢູ່ເທິງນັ້ນ.”
“ແລະໃນພວກເຄຣບູມິນນັ້ນ ໄດ້ບຳກົດຮູບຂອງມືມະນຸດຢູ່ໃຕ້ບັກຂອງພວກມັນ.” Ezekiel 1:4, 26; 10:8.
ລັດຖະມົນຕີການຈັດວາງທີ່ສັບຊ້ອນຫຼາຍ ຈົນເມື່ອເຫັນໃນຄັ້ງທຳອິດ ມັນບຳກົດບານວ່າຢູ່ໃນຄວາມສັບສົນ;
ແຕ່ມັນເຄື່ອນໄປດ້ວຍຄວາມກົມກຽວຢ່າງສົມບູນ. ບັນດາສິ່ງມີຊີວິດແຫ່ງສະຫວັນ
ຊົງຖືກຄຳຈູມແລະຊົງນຳໂດຍພຣະຫັດທິຢູ່ໃຕ້ບັກຂອງພວກເຄຣບູມິນ ໄດ້ຂັບເຄື່ອນລັດຖະມົນຕີ;
ຢູ່ເໜືອພວກມັນ ເທິງບັນລັງໄຟລົງ ມີອົງນິລັນດອນສະຖິດຢູ່; ແລະຮອບບັນລັງນັ້ນມີຮົງ
ອັນເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ.

“ດັ່ງທີ່ບັນດາວົງລັອກຊັອນນັ້ນຢູ່ໃຕ້ການຊົງນຳຂອງພຣະຫັດຊົງຢູ່ໃຕ້ບັກຂອງເຄຣບູມິນ, ສັນໃດ
ການເຄື່ອນໄຫວອັນສັບຊ້ອນຂອງເຫດການມະນຸດກໍຢູ່ໃຕ້ການຄວບຄຸມອັນຊົງພຣະເຈົ້າສັນນັ້ນ.
ທ່າມກາງການຂັດແຍ່ງແລະຄວາມວຸ່ນວາຍຂອງບັນດາຊາດ,
ພຣະອົງຜູ້ປະທັບຢູ່ເໜືອເຄຣບູມິນຍັງຄົງຊົງນຳກົດຈະການຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.”

“ປະຫວັດສາດຂອງບັນດາປະຊາຊາດທີ່ໄດ້ຄອບຄອງເວລາແລະບ່ອນຂອງຕົນຕາມລຳດັບສືບຕໍ່ກັນໄປ
ໂດຍເປັນພະຍານແກ່ຄວາມຈິງຢ່າງບໍ່ຮູ້ຕົວ ຊົງພວກເຂົາເອງກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງມັນ
ກຳລັງກ່າວແກ່ພວກເຮົາ. ສຳລັບທຸກປະຊາຊາດ ແລະສຳລັບທຸກບຸກຄົນໃນສະໄໝນີ້
ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດບ່ອນແຫ່ງໜຶ່ງໄວ້ໃນແຜນການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ. ໃນວັນນີ້
ມະນຸດແລະປະຊາຊາດທັງຫລາຍກຳລັງຖືກວັດດ້ວຍລູກດັງທີ່ຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຜູ້ບໍ່ເຄີຍຜິດພາດ.

ທຸກຄົນກໍາລັງຕັດສິນຊະຕາກຳຂອງຕົນເອງໂດຍການເລືອກຂອງຕົນ
ແລະພຣະເຈົ້າກໍາລັງຄວບຄຸມສິ່ງທັງປວງເໝືອນສິ່ງອື່ນໃດ ເພື່ອໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງສຳເລັດ."

"ປະຫວັດສາດທີ່ພຣະອົງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ I AM ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ,
ໂດຍເລືອມຕັ້ງເປັນຈຸດກັບອີກຂໍ້ໜຶ່ງໃນສາຍໂສ້ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ,
ຈາກນິລັນດອນໃນອະດີດໄປສູ່ນິລັນດອນໃນອະນາຄົດ, ບອກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ
ໃນມື້ພວກເຮົາຢູ່ຈຸດໃດໃນຂະບວນແຫ່ງຍຸກສະໄໝ,
ແລະສິ່ງໃດອາດຖືກຄາດໝາຍໄດ້ໃນເວລາທີ່ຈະມາເຖິງ.
ທຸກສິ່ງທີ່ຄຳພະຍາກອນໄດ້ບອກໄວ້ວ່າໜ້າທີ່ຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ຈົນເຖິງເວລາປະຈຸບັນນີ້,
ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນໜ້າປະຫວັດສາດແລ້ວ, ແລະພວກເຮົາອາດໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າ ທຸກສິ່ງທີ່ຍິ່ງຈະມາເຖິງນັ້ນ
ຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນຕາມລຳດັບຂອງມັນ." Education, 178.